

ความหวังของลูกเรือ

ชีวิตของมนุษย์ในทุกวันนี้นี้ หนึ่งในสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยากก็คงหนีไม่พ้นการประกอบอาชีพหาเงินเพื่อเลี้ยงครอบครัวและเพื่อดำเนินชีวิตของตนเอง หนึ่งในอาชีพเพื่อยังชีพที่จะกล่าวถึงนี้คืออาชีพลูกจ้างในเรือประมงทะเล การประกอบอาชีพประมงในประเทศไทย ปัจจุบันเป็นอาชีพที่สำคัญอาชีพหนึ่งที่คอยขับเคลื่อนประเทศ “ในปี ๒๕๖๐ ประเทศไทยส่งออกอาหารทะเลสู่ตลาดโลกกว่า ๑.๑ ล้านเมตริกตัน คิดเป็นมูลค่าส่งออก ๕.๕ พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ต่อปี หรือคิดเป็น ๒.๕ เปอร์เซ็นต์ ของการส่งออกของไทย นอกจากนี้ยังมีการจ้างงานภายในอุตสาหกรรมทางทะเลสูงถึง ๖๐๐,๐๐๐ คน” (ธิดิ มีแต่้ม.๒๕๖๑.ปีกรงกลางคลื่นแรง : กุญแจสู่ประมงยั่งยืน.๒๕ มิถุนายน.๒๕๖๑) ซึ่งแรงงานส่วนมากที่ทำงานประเภทอุตสาหกรรมภาคประมงทะเลเป็นแรงงานข้ามชาติที่มาหางานทำในประเทศไทย ซึ่งหวังที่จะได้เงินกลับไปเลี้ยงครอบครัว อาชีพลูกจ้างในเรือประมงทะเลเป็นงานที่อันตราย เนื่องด้วยต้องใช้ชีวิตในเรือประมงอยู่กลางทะเลเป็นระยะเวลายาวนาน



สถานที่: สะพานปลา จ.สมุทรสาคร

แรงงานเหล่านี้ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิทธิของตนเองตามข้อกำหนดคุ้มครองแรงงานตาม พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงานประมงทะเล ประกาศกฎกระทรวง(ฉบับที่๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดไว้

จากการศึกษาพบว่า มีหน่วยงานภาครัฐและองค์กรพัฒนาเอกชนด้านสิทธิแรงงานหลาย ๆ องค์กรที่มีความพยายามเข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาเพื่อให้ลูกจ้างประมงทะเลได้รับการช่วยเหลือเยียวยาตามหลักสิทธิของข้อกฎหมายที่กำหนดไว้ จากกรณีที่มีมูลนิธิเครือข่ายส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงาน LPN ได้เข้าไปช่วยเหลือกลุ่มแรงงานประมงที่ได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานบนเรือประมงและได้นำเข้าสู่กระบวนการคุ้มครองเรียกร้องสิทธิแรงงานตามข้อกฎหมายที่กำหนดไว้

สืบเนื่องในวันที่ 6 มีนาคม ปี 2566 นายวินนาย ได้เข้ามาขอความช่วยเหลือที่มูลนิธิเครือข่ายส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงาน LPN กรณีอุบัติเหตุจากการทำงาน จากการสอบถามข้อมูลข้อเท็จจริงพบว่า นายวินนาย ทำงานอยู่บนเรือประมงได้ประมาณ 2 ปี โดยมีหน้าที่ปล่อยอวน ซึ่งในวันเกิดเหตุวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2566 ขณะที่นายวินนาย ทำงานได้เกิดอุบัติเหตุจนทำให้แขนซ้ายขาด จากนั้นได้เรือได้นำไปรักษาที่โรงพยาบาลประจำจังหวัดตราดจากนั้นได้ถูกนำตัวมารักษาต่อที่โรงพยาบาลสมุทรสาคร หลังจากเสร็จสิ้นการรักษา นายจ้างได้เข้ามาเจรจากดลงกับ นายวินนาย เพื่อจ่ายค่าชดเชยกรณีสูญเสียอวัยวะแขนซ้ายขาดเป็นเงินจำนวน 20,000 บาท แต่ นายวินนาย เห็นว่าจ่ายค่าชดเชยของนายจ้างไม่เป็นธรรมเพราะไม่ได้ผ่านกระบวนการ การร้องสิทธิตามกฎหมาย จึงเข้ามาขอความช่วยเหลือกับทางมูลนิธิเครือข่ายส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงาน LPN เพื่อให้ดำเนินการตามกระบวนการของข้อกฎหมาย ซึ่งมีข้อดำเนินการดังนี้

1. นำ นายวินนาย ไปขอคัดเอกสารผลการรักษาพยาบาลกับทางโรงพยาบาลสมุทรสาคร
2. นำเอกสารผลการรักษาจากโรงพยาบาลสมุทรสาคร ไปยื่นให้กับสำนักงานประกันสังคมสมุทรสาคร
3. นำ นายวินนาย เข้าพบกับเจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรสาครเพื่อสอบถามข้อมูลข้อเท็จจริงกรณีเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน
4. นำนายวินนาย ไปให้แพทย์ผู้รักษาประเมินผลการสูญเสียสมรรถนะภาพของอวัยวะของทั้งร่างกาย
5. นำผลประเมินผลการสูญเสียสมรรถนะภาพของอวัยวะของทั้งร่างกายไปยื่นกับสำนักงานประกันสังคมสมุทรสาคร
6. รอผลการดำเนินงานขั้นตอนตามกฎหมายจากสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งมีระยะเวลาในการดำเนินการกำหนดไว้ในข้อกฎหมาย

จากกรณีตัวอย่างดังกล่าวที่ได้นำมาเสนอแนะจะเห็นได้ว่าแรงงานประมงทะเลยังประสบปัญหาจากการถูกละเมิดสิทธิแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการประมงทะเลและยังไม่ได้รับการแก้ไขปัญหอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนเนื่องจากยังขาดขั้นตอนกระบวนการที่โปร่งใสในการช่วยเหลือของหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการประมงทะเล จึงทำให้ปัญหาการละเมิดสิทธิของลูกเรือประมงทะเลเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ ดังนั้นจึงอยากเสนอแนะแนวทางให้มีทางหน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องควรมีการปรับกระบวนการแก้ไขการทำงานตาม ข้อกฎหมายคุ้มครองสิทธิแรงงานอุตสาหกรรมภาคประมงอย่างเคร่งครัด และมีการตรวจสอบกรณี ค่าจ้างค่าแรงให้กับแรงงานตามกำหนดการจ่ายค่าจ้างค่าแรงตามที่บริษัทได้กำหนด เพื่อให้ลูกเรือประมงทะเลได้รับสิทธิผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม.

แหล่งที่มา อ้างอิง

ธิตี มีแต้ม. (๒๕๖๑). ปักธงกลางคลื่นแรง : กุญแจสู่ประมงยั่งยืน.๒๔มิถุนายน.๒๕๖๑.

<https://www.the101.world/sustainability-fishing/>(ออนไลน์)

พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงานประมงทะเล (ฉบับที่ ๒) ปี ๒๕๖๑

<http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2561/A/021/6.PDF>(ออนไลน์)

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ

(ชัยรัตน์ ราชปักษ์)